

חייב אלא בדומה לדגלי מדבר, אבל ודאי שאין צריך שבכל פרט יהיה דומה לדגלי מדבר (אילת השחר).

וענני הכבוד אינם נחשבים קרוי (ריטב"א). ודינים אלו של קרוי רשות הרבים, אין זה חידוש בדין המעביר ארבע אמות, שהרי חיוב המעביר ארבע אמות ברשות הרבים נלמד (לעיל צו, ב) מהלכה למשה מסיני ולא מהוצאה שבמדבר, אלא זהו דין ברשות הרבים, שמקום מקורה אין לו דין רשות הרבים (אילת השחר, וראה חדש האביב [לבעל הפלא יועץ]).

וְהָא עֲגָלוֹת דְּמִקְוֹת הָיִין וְכוּ' - ואע"פ שהמקום שהעגלות היו בו ברשות הרבים לא היה מקורה בקביעות, שהרי העגלות היו נוסעות ממקום למקום, מכל מקום, החלל שתחת העגלות היה מקורה בקביעות, ולכן בטל ממנו שם רשות הרבים בכל מקום שהעגלות היו שם (שפת אמת, וראה בהגהה שם פירוש נוסף). או, שמכיון שהעגלות עצמן נחשבות רשות היחיד הואיל והן מקורות, בטל שם רשות הרבים גם במקום שתחתיהן (חזו"א או"ח סב, כב; וראה גם מג"א רסו, ז, שמשמע, שקרוי עראי מבטל מהמקום שם רשות הרבים, ובישועות מלכו או"ח נב נחלק עליו).

■ להלכה, רשות הרבים מקורה, נחשבת כרמלית (שו"ע או"ח שמה, ז, ו-יד).

רְשׁוּיֹת מְצַטְרְפוֹת - רשות הרבים זו מצטרפת עם רשות הרבים זו לחייב המעביר ארבע אמות בשתיהן יחד, ושלא כדעת רבי יוסי שאמר לעיל (פ, א) שהמוציא חצי גרוגרת לרשות אחת, וחצי גרוגרת לרשות אחרת, אין שתי הרשויות מצטרפות (רש"י). ויש שפירשו, שדוקא שם סובר רבי יוסי שאין הרשויות מצטרפות, מכיון שהן שתי הוצאות נפרדות, אבל כאן שחיובו על זריקה אחת, מודה שמצטרפות (רשב"א; ריטב"א; ראה גם רמב"ם שבת יג, יז, והגהות רעק"א שם בדעתו).

וְדָלָא אֲמַרְיִן קְלוֹטָה כְּמָה שְׁהוֹנְחָה - ולכן חייב רק על הטלטול ברשות הרבים ולא על ההוצאה מרשות לרשות (רש"י). אבל אם קלוטה כמי שהונחה, היה חייב על ההוצאה, שמדובר באופן שאמר 'כל מקום שתרכזה תנווח', ולכן נחשב שנתקיימה מחשבתו (הגהות רא"מ הורביץ). ויש שפירשו, שמכך שחייב על הטלטול ברשות הרבים, אע"פ שרשות היחיד מפסיקה בין שתי רשויות הרבים, מוכח שקלוטה אינה כמה שהונחה, שאילו היתה נחשבת כהונחה, לא היה חייב על הטלטול, כיון שהחפץ נח בינתיים ברשות היחיד ואין העברת ארבע אמות בשני חלקי רשות הרבים מצטרפת (רבנו חננאל; רשב"א בשם רב האי גאון; ריטב"א. וראה שפת אמת).

שְׂאִינוּ דוֹמָה לְדָגְלֵי מְדָבָר - וקבלה היתה בידם באלו פרטים אינו